N°. 10. 1851.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

De prijs dezer Courant, franco per post, is f [illegible] in het jaar, f 6 in de 3 maanden, en [illegible] cents voor afzonderlijke nommers.

ZATURDAG 11 JANUARIJ.

De prijs der advertentien is 25 cents voor den regel bij iedere plaatsing, buiten de [illegible] en briefporten.

NEDERLANDEN.

(Staatsblad n°. 92.) *WET van den 21sten December 1850, houdende naturalisatie van mr.* Bernhard Jan Müller.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat mr. *Bernhard Jan Müller* aan Ons zijn verlangen heeft te kennen gegeven om als Nederlander te worden genaturaliseerd, en tevens, door overlegging der bewijsstukken, opgenoemd in art. 6 der wet tot uitvoering van art. 7 der Grondwet, van den 28sten Julij 1850 (*Staatsblad* n°. 44), heeft doen blijken van het bezit der vereischten, voorgeschreven in art. 5 der voormelde wet,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan mr. *Bernhard Jan Müller*, geboren te *Nordhorn* (Koningrijk *Hannover*), advocaat te *Amsterdam* (provincie *Noordholland*).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 21sten December 1850.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
Nedermeijer van Rosenthal.

Uitgegeven den *een en dertigsten* December 1850.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. van Rappard.

(Staatsblad n°. 93.) *WET van den 21sten December 1850, houdende naturalisatie van* Heinrich August Klatte.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Heinrich August Klatte* aan Ons zijn verlangen heeft te kennen gegeven om als Nederlander te worden genaturaliseerd, en tevens, door overlegging der bewijsstukken, opgenoemd in art. 6 der wet tot uitvoering van art. 7 der Grondwet, van den 28sten Julij 1850 (*Staatsblad* n°. 44), heeft doen blijken van het bezit der vereischten, voorgeschreven in art. 5 der voormelde wet,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt verleend aan *Heinrich August Klatte*, geboren te *Diepholz* (Koningrijk *Hannover*), wonende te *'s Gravenhage* (provincie *Zuidholland*).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 21sten December 1850.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
Nedermeijer van Rosenthal.

Uitgegeven den *een en dertigsten* December 1850.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. van Rappard.

(Staatsblad n°. 94.) *WET van den 21sten December 1850, houdende naturalisatie van mr.* Clemens Sandenberg Matthiessen.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat mr. *Clemens Sandenberg Matthiessen* aan Ons zijn verlangen heeft te kennen gegeven om als Nederlander te worden genaturaliseerd, en tevens, door overlegging der bewijsstukken, opgenoemd in art. 6 der wet tot uitvoering van art. 7 der Grondwet, van den 28sten Julij 1850 (*Staatsblad* n°. 44), heeft doen blijken van het bezit der vereischten, voorgeschreven in art. 5 der voormelde wet,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan mr. *Clemens Sandenberg Matthiessen*, geboren aan *de Kaap de Goede Hoop*, wonende te *Alkmaar* (provincie *Noordholland*), ridder van de Militaire Willems-orde en der orde van den Nederlandschen Leeuw.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 21sten December 1850.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
Nedermeijer van Rosenthal.

Uitgegeven den *een en dertigsten* December 1850.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. van Rappard.

(Staatsblad n°. 95.) *WET van den 21sten December 1850, houdende naturalisatie van* Julius Sichel.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien, of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat *Julius Sichel* aan Ons zijn verlangen heeft te kennen gegeven om als Nederlander te worden genaturaliseerd, en tevens, door overlegging der bewijsstukken, opgenoemd in art. 6 der wet tot uitvoering van art. 7 der Grondwet, van den 28sten Julij 1850 (*Staatsblad* n°. 44), heeft doen blijken van het bezit der vereischten, voorgeschreven in art. 5 der voormelde wet,

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

De hoedanigheid van Nederlander wordt bij deze verleend aan *Julius Sichel*, geboren te *Frankfort aan den Main*, lid der firma Gebroeders Sichel, bankiers te *Amsterdam* (provincie *Noordholland*).

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriele departementen, autoriteiten, collegien en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's Gravenhage, den 21sten December 1850.

WILLEM.

De Minister van Justitie,
Nedermeijer van Rosenthal.

Uitgegeven den *een en dertigsten* December 1850.
De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings,
A. G. A. van Rappard.

Bij Koninklijk besluit van den 29sten December 1850, n°. 36, is aan den generaal-majoor *R. F. baron van Raders*, gouverneur van Suriname, vergunning verleend tot het aannemen en dragen van de versierselen van officier der orde van het Legioen van Eer, hem door de Fransche regering toegekend.

Bij Koninklijk besluit van den 29sten December 1850, n°. 37, is aan den heer jhr. *J. J. Rammelman Elsevier* jr., gouverneur van Curaçao en onderhoorigheden, vergunning verleend tot het aannemen en dragen van de versierselen der orde van het Legioen van Eer, hem door de Fransche regering toegekend.

Bij besluit van 9 Januarij jl., n°. 75, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

tot lid en voorzitter van het collegie van curatoren der hoogeschool te Groningen te benoemen den heer *L. G. A.* graaf *van Limburg Stirum*, staatsraad in buitengewone dienst, Commissaris des Konings in de provincie Groningen.

Bij besluit van 9 Januarij jl., n°. 72, heeft Zijne Majesteit goedgevonden:

aan *J. H. van der Boel*, op zijn verzoek, eervol ontslag te verleenen als burgemeester en secretaris der gemeente Arkel c. a.;

in zijne plaats als zoodanig te benoemen *J. de Graaff*, burgemeester en secretaris der gemeente Spijk, met vergunning om die betrekkingen in beide gemeenten te vereenigen;

aan *W. van Rossen*, op zijn verzoek, eervol ontslag te verleenen als wethouder der stad Vlaardingen;

in zijne plaats als zoodanig te benoemen mr. *J. H. Knottenbelt*, lid van den raad aldaar;

tot burgemeester en secretaris der gemeente Uitgeest te benoemen *A. van Lith* Azn. in plaats van wijlen A. van Lith Jr.;

» tot secretaris der gemeente Ede, in plaats van R. Burggraaf, vroeger eervol ontslagen, te benoemen *A. van Daalen.*

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NOORD-AMERIKA.

Berigten uit New-York van den 27sten December, den 6den dezer te Liverpool aangebragt, houden in, dat de Oostenrijksche zaakgelastigde bij het gouvernement der Vereenigde Staten namens zijne regering vertoogen had ingediend tegen de wijze, waarop het bestuur der republiek zich met de aangelegenheden van Hongarije bemoeid en de Hongaarsche uitgewekenen begunstigd had. De Amerikaansche secretaris voor de buitenlandsche zaken had in zijn antwoord op die vertoogen de handelingen des gouvernements ten deze geregtvaardigd, en daaruit was eene onaangename briefwisseling ontstaan, die nog tot geen resultaat geleid had.

Te New-York heerschte bij het vertrek der berigten groote gisting ten gevolge van de uitvoering der nieuwe wet betrekkelijk de gevlugte slaven. Een kleurling, vervolgd als gevlugte slaaf, was te New-York aangehouden; betrekkelijk zijne zaak was een geregtelijk onderzoek ingesteld maar nog niet afgeloopen, en ofschoon zich tot dusverre bij de menigte geen sporen vertoond hadden van eenig voornemen om zich tegen de uitvoering der wet te verzetten, was men toch niet zonder vrees voor opschudding ingeval de uitlevering van den vlugteling mogt bevolen worden.

DUITSCHLAND.

Volgens een telegraphisch berigt uit Berlijn van den 8sten dezer heeft ook de eerste kamer dien dag met 92 tegen 35 stemmen besloten ten aanzien der quaestie van het adres eenvoudig tot de orde van den dag over te gaan en dus geen antwoord op de troonrede aan den Koning aan te bieden. Het berigt voegt er bij dat de vroeger aangekondigde interpellatie van den afgevaardigde von Ammon betrekkelijk den stand der Duitsche aangelegenheden in diezelfde zitting heeft plaats gehad, doch dat de minister von Manteuffel gemeend heeft niet daarop te moeten antwoorden, op grond zoowel dat de gestelde vragen te weinig bepaald waren, als dat het in de tegenwoordige omstandigheden schadelijk zou wezen omtrent dit onderwerp eenige inlichtingen te geven.

— De Oostenrijksche en Pruissische commissarissen hebben, volgens berigt uit Kiel, den 7den dezer eene langdurige conferentie met het stadhouderschap en den chef van het Sleeswijk-Holsteinsche departement van buitenlandsche zaken gehouden. Van hetgeen daarin verhandeld is was niets bekend geworden, en men meende dat dienaangaande den volgenden dag in eene geheime zitting der landsvergadering mededeeling zou worden gedaan. Uit een telegraphisch berigt uit Hamburg van den 9den dezer is intusschen op te maken, dat de commissarissen in die bijeenkomst de vorderingen der mogendheden betrekkelijk de onderwerping van Sleeswijk-Holstein hebben voorgedragen, en aan het stadhouderschap eenen termijn van vier dagen gesteld hebben om zich deswege te verklaren.

FRANKRIJK.

De Brusselsche *Indépendance* geeft het volgend overzigt der laatste in Brussel ontvangen berigten uit Parijs, die tot eergisteren avond laat loopen:

De krisis duurt te Parijs voort en de zaken schijnen een meer ernstigen keer te nemen. Gisteren morgen geloofde men nog aan de mogelijkheid eener schikking. Aan den eenen kant scheen de vergadering, die gevoelt dat zij in dezen strijd den steun der publieke opinie mist, meer tot toegefelijkheid geneigd te zijn, terwijl aan den anderen kant de President, die zijne dotatie niet missen kan, gezegd werd de noodzakelijkheid in te zien om de vergadering niet tot het uiterste te drijven. Men achtte dus eene toenadering waarschijnlijk, schoon men niet wist op welke voorwaarden die zou getroffen worden.

In den loop van gisteren heeft de zaak echter eene nieuwe wending genomen. Zeven van de aanzienlijkste leden der meerderheid zijn naar het Elysée ontboden, en het resultaat van hun met den President gehouden gesprek is eene nieuwe breuk geweest, daar de President zich geheel onhandelbaar betoond heeft ten aanzien van de afzetting des generaals Changarnier, waartoe hij vast schijnt besloten te hebben.

Dit is thans het punt waarom alles draait, en men bemoeit zich weinig met de quaestie van het ministerie; bij het afzenden der berigten heette het, dat de heer Billault belast was om met een gedeelte der ministers die hun ontslag gevraagd hebben, een nieuw kabinet zamen te stellen.

Het is zeker dat de zaak van het Elysée vooruit, en die van den generaal Changarnier (dat is te zeggen die der vergadering) veel achteruit is gegaan. De eenigzins dubbelzinnige en nog niet genoegzame verklaarde houding, welke de generaal bij gelegenheid der interpellatien van den heer Napoleon Bonaparte aangenomen heeft, door het bestaan van instructien te ontkennen, waarvan het aanwezen aan den anderen kant, zoo het schijnt niet zonder eenigen grond, volgehouden wordt, heeft hem in de publieke opinie veel doen verliezen.

De linker zijde der vergadering volhardt natuurlijk in de meening dat de zaak der vergadering niet met die van den generaal vermengd moet worden, en is geenszins geneigd om hem tegen het Elysée te ondersteunen. De behoudende meerderheid is daarover zeer verbolgen; intusschen was het moeijelijk te verwachten dat de Bergpartij, die den generaal Changarnier steeds heeft moeten beschouwen als een der voornaamste hinderpalen tegen de verwezenlijking van hare ontwerpen en als den sterksten steun van de zaak der orde, ooit voor hem partij zou trekken. Het was integendeel te voorzien dat zij de eerste gelegenheid te baat zou nemen om zich op hem te wreken, en dat doet zij thans.

Intusschen gaat men van beide kanten voort met het nemen van maatregelen, en elke der beide partijen laat zich door troepen bewaken. Gedurende den nacht is een bataillon in het gebouw der vergadering gelegerd; twee bataillons bewaken het Elysée. Een comité van 12 leden gekozen uit de drie parlementaire vereenigingen der meerderheid, hetwelk gisteren langen tijd vergaderd is geweest om te beraadslagen over de maatregelen ter beveiliging van de onafhankelijkheid der vergadering, is uiteengegaan zonder iets bepaald te hebben, en heeft zich tot heden verdaagd, in de hoop van alsdan een besluit te nemen.

Ter beurze hebben de prijzen zich goed staande gehouden, echter zoo men beweert, niet dan ten koste van opofferingen, die de partij van het Elysée zich zou getroosten, om de houding der beurs als argument in haar voordeel te kunnen bezigen.

Eene zaak die, onder andere omstandigheden, in de vergadering ontwijfeld tot een hevigen storm aanleiding zou gegeven hebben, is het verleenen der ridderorde aan onderscheiden soldaten ter belooning van den moed in Februarij 1848 door hen bij het bestrijden van het volk betoond. Bij de tegenwoordige krisis denkt niemand er aan om dit feit op te helen, ofschoon de dagbladen der hevige republikeinen zich hoogelijk beklagen over deze » beschimping der revolutie".

— Het *Journal des Débats* van den 8sten dezer behelst, ten vervolge op zijn gisteren medegedeeld artikel, de volgende opmerkingen:

» Een dagblad hetwelk den President zeer is toegedaan heeft het bijzonder gemunt op het artikel der constitutie, hetwelk aan de kamer het regt geeft om des noods over de gewapende magt te beschikken, en ziet in die bepaling de bron van al het kwaad. Dat blad bedriegt zich, het bedoelde artikel is het noodzakelijke gevolg der gebrekkige constitutie.

» Onder de constitutionnele monarchie had niemand er ooit aan gedacht om voor de kamers zulk eenen waarborg te eischen, die, wij erkennen het, aandruischt tegen de eigenaardige verdeeling der staatsmagten. Wij kunnen het welligt spoedig beleven, dat in Parijs twee legers zijn, dat van den President en dat der kamer. In beginsel is het duidelijk dat het bevel over de gewapende magt uitsluitend aan het uitvoerend gezag toekomt. Even zoo is het met de politie. Bij een regelmatigen staat van zaken had de kamer geene behoefte aan eene eigen politie gehad, en zich zeer wel met de staatspolitie kunnen vergenoegen. Onder de constitutionnele monarchie, wij herhalen het, is het denkbeeld daaraan niet eens bij de kamers opgekomen. Maar waarom niet? Omdat zij een ander meer algemeen, meer krachtig werkend regt bezaten, dat haar niet betwist werd en dat den grondslag van het vertegenwoordigend regeringsstelsel uitmaakt, het regt om een beslissenden invloed uit te oefenen op de keuze der ministers, het regt om in den raad des vorsten zelven vertegenwoordigd te worden door de mannen der meerderheid. Door dat regt was de veiligheid der kamers genoegzaam gewaarborgd.

» Thans is alles veranderd. Er is geen Koning meer. De President, het hoofd van de uitvoerende magt, is zelf verantwoordelijk. Niet de Kamer benoemt hem, maar het volk. De President is slechts eene soort van tijdelijk raads-voorzitter, een opperste minister die de overige ministers kiest. Zijn gezag van de volkskeus ontleenende, heeft de President tegenover de kamer eene onafhankelijkheid die de Koning niet bezat; als verantwoordelijke magt, maakt hij aanspraak op de vrije keuze van zijne staatkunde en van zijne agenten. Wij herhalen hier alleen de leer, uiteengezet in de befaamde boodschap van 31 October. Niet alleen kan de President ministers kiezen, die door de meerderheid en de kamer niet goedgekeurd worden, maar hij kan er zelfs kiezen die jegens de meerderheid en de kamer vijandig gezind zijn; hij kan de politie, het leger in handen geven van mannen die der kamer vijandig of althans om goede redenen aan haar verdacht zijn; en wat wordt er dan van de veiligheid der kamer? Dit heeft de constitutie voorzien, en daarom heeft zij getracht een grooter kwaad door een ander kwaad te verhelpen, door de kamer te wapenen met het regt om eene eigene politie en een eigen leger voor hare bescherming te hebben. Dit is ongerijmd; maar het is een gevolg van de nog grooter ongerijmdheid die er in gelegen was, twee staatsmagten in te stellen, die door haren oorsprong van elkander onafhankelijk zijn, die door hare attributen als mededingers naast elkander staan, die niets tegen elkander vermogen dan door geweldige middelen, eene kamer die de President niet ontbinden kan, en een President dien de kamer niet vermag af te zetten. Het is, met één woord, daaraan toe te schrijven, dat men in een monarchaal land den troon omverwerpen maar geen dragelijke republiek stichten kan. Onder de constitutionnele monarchie hadden wij de vrijheid; onder de republiek zullen wij altijd tusschen regeringloosheid en despotismus dobberen.

» Wat hiervan zij, het regt om over de militaire magt te beschikken is, zoo als de zaken thans staan, eene noodzakelijke voorwaarde van de onafhankelijkheid en veiligheid der kamer. Art. 32, hetwelk dat regt aan de kamer geeft, is zonder tegenspraak op zich zelf slecht; maar het is goed, of ten minste noodzakelijk, als correctief der constitutie zelve. Wil men dit artikel veranderen, dan zullen er nog vrij wat meer veranderd moeten worden."

ENGELAND.

Bij gelegenheid van den aanvang des nieuwen jaars vindt de *Times* aanleiding om eene zeer in het voordeel van Engeland uitvallende vergelijking te maken tusschen den verwarden toestand van eenige Staten van het vasteland van Europa, en den rustigen en gestadigen vooruitgang, die zich bij de volken van den Anglo-Saksischen stam vertoont. Na eenige beschouwingen over dit verschil zegt de *Times*: » Om alles in één woord zamen te vatten, moeten wij herinneren, dat die progressive stabiliteit, die bij het Anglo-Saksische ras, onder de meest tegenstrijdige omstandigheden, de natuurlijke vrucht is van het maatschappelijke leven, aan andere landen naauwelijks door hunne legers en wetten verzekerd wordt, en wij mogen met den jongeren Plinius zeggen: *Neque enim minus apad nos honestas, quam apud alios necessitas, valet.*"

Hieraan hecht zich eene korte beschouwing van den tegenwoordigen toestand van Engeland. » Over het geheel mag het oogenblik, dat wij thans bij den aanvang van deze tweede helft der negentiende eeuw bereikt hebben, ten minste wat dit land en de daarvan afkomstige loten betreft, als een der gelukkigste, misschien mogen wij zeggen als het meest grootsche tijdstip van onze nationale geschiedenis beschouwd worden. Grootere staatsmannen hebben ongetwijfeld de lotgevallen van Engeland bestuurd; oorlogsgevaar of partijtwisten hebben nu en dan meer schitterende begaafdheden en meer krachtige besluiten te voorschijn geroepen. Maar wij twijfelen of in eenig tijdvak eene natie, reeds verscheiden eeuwen aanzijn tellende, beperkt tot een klein eiland, en niet onbeladen met de roemrijke trofeën van zijn verleden, met meerder voorvarendheid en eensgezinde kracht naar haar doel is blijven voortstreven. De moeijelijke taak om aan deze zamengedrongen millioenen levensonderhoud en bezigheid te verschaffen, was te vervullen door uitbreiding van nijverheid, door onbeperkte handelsvrijheid en door de toenemende toepassing der wetenschap. Ook is deze materiele voorspoed gepaard gegaan met de verheffing van het zedelijk en godsdienstig karakter des volks; en zekere voorvallen van den jongsten tijd kunnen ten bewijze strekken, indien zulk een bewijs noodig ware, dat het geloof van Engeland nooit warmer, zijne kerk nooit ijveriger in de vervulling van hare pligten, en zijn eerbied voor de heiligheid van zedelijke verpligtingen nooit grooter geweest is. In het bezit van deze twee elementen — van materiele welvaart en van eerbied voor het

hoogste beginsel van gezag — kunnen wij niet alleen zonder bezorgdheid, maar met vertrouwen den vooruitgang der intellectuele beschaving bij het Engelsche volk aanzien. Hoe beter de bewoners van Engeland hunne belangen en hunne pligten kennen, des te levendiger zal hunne begeerte zijn, om het eerwaardig gebouw der constitutie te onderhouden, welke aan een ieder zijne eigene regten verzekert, en elken burger onder de bescherming stelt van de collective magt zijns lands. Om een enkel voorbeeld aan te halen, vele natien hebben de vrijheid van drukpers verkregen. Maar alleen in Engeland versmaden de hoofdorganen der drukpers het, op de populaire hartstogten hunner lezers te werken. [?] De meer heftige pogingen der radicale pers blijven zonder gevolg; want de geschriften, die onder de beschaafde klassen in dit land het meest gelezen worden, onderscheiden zich door eene gematigdheid van toon, die aan den smaak van geen ander volk zou voldoen."

BEURS-BERIGTEN.

Parijs 8 Januarij: 5 pcts. renten fr. 94.75; 3 pcts. idem fr. 56.85.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

's Gravenhage, den 10den Januarij.

Volgens berigten uit Kopenhagen is de in n°. 306 der *Nederlandsche Staats-courant*, van den 27sten December 1850, vermelde Deensche project-wet, waarbij eene vermindering van inkomende regten op wijn en gedistilleerd in Denemarken wordt daargesteld, den 22sten dierzelfde maand door Zijne Deensche Majesteit bekrachtigd.

Voor eenigen tijd werd der Regering medegedeeld, dat onder de gemeente Gendringen, provincie Gelderland, eene steenkolen-laag zoude zijn gevonden. Hoewel de aanwezigheid van zulk eene laag, op wetenschappelijke gronden, als onmogelijk schijnt te moeten worden beschouwd, waren de ontvangen berigten stellig genoeg, om aanleiding te geven tot een opzettelijk onderzoek. Dit heeft dan ook plaats gehad en daardoor is gebleken, dat hier werkelijk slechts eene zeer geringe hoeveelheid kool, geheel afgezonderd, voorkomt.

Omtrent een zoo algemeen bekend en naauwkeurig onderzocht voorwerp, als de steenkool, hare vorming en ligplaats, schijnt de wetenschap tot eenen graad van zekerheid gekomen, waardoor hare uitspraken volkomen vertrouwen verdienen. Geen aardkundige zal aarzelen te verklaren dat het terrein der buurtschap Rafelder, waar de kool gevonden is, ja de geheele Lijmen en de graafschap Zutphen, uit zoodanige vormingen bestaat als in welke geen steenkool kan ontstaan zijn. Is dan het voorkomen eener eigenlijk gezegde steenkolen-laag hier niet denkbaar, zoo bestaat echter de mogelijkheid dat in dit terrein steenkool, als zwerfblokken, voorkomt; dat is, tijdens de vorming van dit terrein, door aanspoeling en ophooging, kan met het zand, de leem en de steenen van onderscheidenen oorsprong, ook eene zekere hoeveelheid steenkool van elders zijn aangevoerd. Hoewel dit, uit den aard der zaak, hoogst zeldzaam het geval kan zijn, schijnt het gedane onderzoek uit te wijzen, dat men hier werkelijk zulk een zwerfblok heeft aangetroffen.

De bodem om Rafelder en die van de geheele vallei, tusschen de heuvels van Terborg en Didam, bestaat uit eene leemlaag die nog heden ten dage gevormd wordt en toeneemt, zoo door de aanspoelingen van den Ouden IJssel, als door die van het Rhijnwater, wanneer dit, door den Ouden-Rhijnmond, deze streken overstroomt. In vroegere eeuwen zijn die overstroomingen veel menigvuldiger en aanmerkelijker geweest dan thans, en hierdoor moet de laag rivierklei zijn ontstaan die, ter dikte van ongeveer eene el, in deze streken den bodem uitmaakt. Onder dit alluvium ligt, althans op de plaats waar de steenkool gevonden is, eene laag bonte leem, ter dikte van 5 tot 6 palmen. Deze is bruin, wit en blaauw gekleurd. Zij heeft de grootste overeenkomst met de leem die men op de lage plekken van vele heidevelden van diluvialen oorsprong aantreft en heeft vermoedelijk hier, zoowel als daar, hare vorming aan het diluvium te danken.

Onder deze diluviaalklei ligt het welzand, en het is op dat zand, in de diluviaalklei, dat de steenkool gevonden is. Alles toont dus aan, dat hier geen steenkolen-bedding, dat is steenkool op de plaats van hare oorspronkelijke vorming, aanwezig is, maar dat er slechts aan eene van elders aangevoerde hoeveelheid dezer stof moet gedacht worden.

Het spreekt van zelf dat in die veronderstelling geene zeer aanmerkelijke hoeveelheid kan verwacht worden, en het gedane onderzoek bevestigt deze verwachting.

Toen de daglooner Jan Smits, voor eenige weken, bij het ingraven van eenen post, de steenkolen in zijnen hof vond, en daarvan, tot eigen gebruik, ongeveer een paar mudden opdolf, was alles wat daar lag reeds uitgeput. Hij moest toen het verder nagraven staken, omdat de laag onder zijne woning doorliep en hij reeds tot de grondslagen daarvan genaderd was. Thans is de vloer in het varkenschot, binnen de woning opgebroken, en daar werkelijk, op ruim eene el diepte, steenkool gevonden. Deze bestaat niet uit eene ophooping van gruis en brokken, maar schijnt eene min of meer te zamen hangende plaat te vormen, van 3 tot 5 palmen dikte. Onder de kool lag een dun laagje blaauwe leem en verder de bovengenoemde zandwel, waarin de schop tot eene aanmerkelijke diepte doordrong.

De steenkool behoort tot de zoogenaamde magere, doch heeft uiterlijk veel overeenkomst met de Engelsche vette kolen. Zij is echter daartoe niet te rekenen, alzoo zij zonder aanmerkelijken damp verbrandt en alleen een weinig zwavelreuk verspreidt. Zij laat geene sintels achter en verbrandt, zonder veel vlam, tot eene onbeduidende hoeveelheid asch. Tot de magere Ruhrkolen is zij echter ook niet te rekenen.

Welke nu ook de afkomst der gevondene kool moge zijn, de omstandigheid dat de bovenzijde daarvan meer leiachtig is dan het overige, en aan den haard niet volkomen verbrandt, maar eenen rooden steenachtigen sintel achterlaat, bevestigt het vermoeden, dat eene plaat steenkool, met de daarop rustende meer leiachtige laag, tijdens het diluvium is losgerukt en op de tegenwoordige plaats nedergelegd.

Men hecht meer aan deze beschouwing dan aan het vermoeden dat de gevondene kool een overschot zoude zijn van den voorraad brandstof voor eenen voormaligen tigchel-oven. Wel is waar zijn er vele dergelijke ovens in deze streek, en is het bekend dat die voorheen met kolengruis werden gestookt; ook vindt men, in de nabijheid der woning van Smits, sporen van belangrijke gebouwen, doch de tigchel-ovens zullen toch vermoedelijk uitsluitend gruis en geene stukkolen hebben gebrand.

De ligging van de kool, diep onder den grond, op de zandwel en in den vorm eener plaat met leiachtige bovenlaag, maakt het niet wel denkbaar dat die hier door menschenhanden zoude zijn gebragt.

Een verder onderzoek naar de uitgestrektheid der opgedolven laag, werd voor 's hands onnoodig geacht. Aan de zijde tegenover het huis, is door den eigenaar zelven het einde der laag gevonden en dat deze zich althans niet ver naar den anderen kant kan uitstrekken, blijkt uit de omstandigheid dat op afstanden van 25 en 30 ellen van het huis, in sloten en gaten, overal de zandlaag is bereikt, zonder een spoor van steenkolen te vinden.

Dezer dagen is bij M. H. Binger en Zonen te Amsterdam de eerste aflevering in het licht verschenen van de vroeger aangekondigde prachtuitgave der werken van J. van Vondel, *in verband gebracht met zijn leven, en voorzien van verklaring en aanteekeningen door Mr. J. van Lennep.* Aangaande de inrigting van deze prachtuitgave (waarvan de uitgebreidheid op 400 à 450 vellen wordt geschat) zegt de heer van Lennep, na de nadeelen van de gebruikelijke indeeling naar de soort der gedichten te hebben aangetoond, dat hij de voorkeur gegeven heeft aan de rangschikking naar tijdorde, en wijst de voordeelen daarvan aan in de volgende vijf punten:

„In de eerste plaats zal nu de lezer in staat zijn, de vorming des dichters te volgen, hem in zijn ontwikkeling gade te slaan, op te merken, hoe hy, na eerst, nog zwak en wild, in het onzekere te hebben rondgetast, trapsgewijze in kennis, in kracht, in dichtvermogen aanwies, tot dat hy eindelijk, niet alleen door het involgen van het hem aangeboren genie, maar ook en voornamelijk door de hulp van aanhoudende vlijt en oefening, die hoogte bereikte, waarop hy al zijne tijdgenooten verre achter zich liet. Ten tweede zullen de gedichten van Vondel, naar den tijd hunner vervaardiging gerangschikt, als 't ware eene geschiedenis aanbieden van de Nederduitsche taal en dichtkunst, zoo als zy, vertegenwoordigd door haren treffelijksten Tolk, zich in de zeventiende eeuw ontwikkelden. Ten derde zal de geschiedenis van Vondel, als mensch en burger, steeds gelijken tred houdende met zijn gedichten, over deze een meer helder licht verspreiden: ja, geschiedenis en gedicht, elkander beurtelings verklarende, hierdoor de belangstellende aandacht des lezers opwekken en verhoogen, wanneer hy, op die wijze eerst, den invloed volkomen zal kunnen ontdekken, dien de omstandigheden, dien Vondels eigen lotgevallen, en dien vooral de wijziging dezer politieke en godsdienstige begrippen op zijn dichtvruchten uitoefenden. Ten vierde zal ik achtereenvolgends gewach moetende maken zoo van de personen, die met Vondel in aanraking gekomen, die door hem bezongen zijn of van wie hy melding maakt, als van de gebeurtenissen, waarop hij zinspeelt, na de voltooijing van mijn arbeid, tevens wel geen volledige geschiedenis, maar toch in zekeren opzichte een beknopt tafereel geleverd hebben van wat, gedurende vijf-en-zeventig jaren, zoo op het gebied der letteren als op dat van staatkunde, godsdienst en krijgswezen, in Nederland, ja gedeeltelijk ook in Europa, merkwaardigst voorviel. Ten vijfde eindelijk, zal de Lezer meer afwisseling van lectuur bekomen, en zich gereeder tot de lezing van elk afzonderlijk gedicht begeven."

Met dit nommer der *Staats-courant* wordt verzonden vel 26 van het Bijblad I, behelzende het verslag van het verhandelde in de zitting der *Eerste* Kamer van den 30sten December ll.

De Nederlandsche Commissie voor de Tentoonstelling te Londen maakt HH. inzenders bekend met de volgende verordeningen, door de Engelsche Commissie vastgesteld, ter regeling van de ontvangst der goederen aan het gebouw voor de tentoonstelling.

1. Alle goederen moeten duidelijk voorzien zijn met den naam van den inzender.

2. De uitvoerende Commissie verlangt dat de onderstaande vorm voor adres worde aangenomen:

> *To the Executive Committee for the Exhibition of 1851.*
>
> BUILDING, HYDE PARK, LONDON.
>
> From (state Exhibitor's name)

Indien de inzenders niet in staat zijn die in het Engelsch in te vullen dan zullen de expediteurs hiervoor zorgen.

3. De buitenlandsche commissien zijn verzocht aan de uitvoerende Commissie *twee* afschriften eener lijst te doen geworden, welke zoodanige beschrijving van elk artikel, in de Engelsche taal, zal geven, als de inzender wenscht in den catalogus geplaatst te zien.

De inzenders worden derhalve door de Nederlandsche commissie uitgenoodigd, de hierbij gevoegde lijsten in te vullen, zoo mogelijk in het Engelsch, anders in het Nederduitsch, waarvan dan de vertaling door de Commissie zal bezorgd worden. De ingevulde lijsten moeten vóór of uiterlijk op den 12den Januarij e. k. vrachtvrij, aan den eersten ondergeteekende te Rotterdam ingezonden zijn.

4. Bedienden van de Commissie zullen bij het lossen der goederen aan het gebouw behulpzaam zijn, en alles op eene aangewezen plaats brengen. Voorloopig moeten de voortbrengselen van elk land, op ééne plaats verzameld worden, ten einde de tolbeambten van Hare Majesteit in staat te stellen ze te onderzoeken, en opdat de beambten bij de Commissie zich zouden kunnen overtuigen van den aard, de grootte, enz.

5. Wanneer de artikelen van elk land op hunne bestemde plaats zullen gebragt zijn, zullen zij door agenten, door de buitenlandsche commissie aangesteld, of door de inzenders zelven, moeten ontpakt, opgesteld en gerangschikt worden. Daar de vreemde goederen eenen geruimen tijd ontpakt zullen zijn, alvorens zij tentoongesteld worden, zoo geeft de uitvoerende Commissie in overweging de agenten te magtigen voor eene geschikte overdekking der artikelen te zorgen, om ze voor stof enz. te beveiligen, en ingeval van werktuigen en gepolijste voorwerpen, de noodige schikkingen te nemen, ten einde de artikelen voor roest enz. te bewaren.

6. Alle pakkisten moeten opgeruimd worden door de agenten of inzenders, zoodra zij hiertoe door de uitvoerende Commissie zullen gelast worden. Pakkisten, welke zes dagen na deze kennisgeving niet

weggeruimd zijn, zullen door de uitvoerende commissie verkocht worden, ten voordeele van het fonds voor de tentoonstelling.

7. De inzenders, hunne agenten of bedienden zullen een bewijs ontvangen van toegang tot het gebouw, voor de pakking en schikking der goederen, op zulke tijden als de uitvoerende Commissie raadzaam oordeelt, welk bewijs bij den ingang zal moeten vertoond worden.

De Nederlandsche Commissie heeft gemeend de inzenders met deze verordening te moeten bekend maken. Zij geeft hierbij de verzekering, de belangen van de inzenders te zullen voorstaan, zooveel in haar vermogen is.

De Commissie voornoemd,
D. R. Gevers Deynoot.
G. Simons.
D. D. Büchler.

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN MARINE.

*** Voor de zoodanigen die verlangen in Zijner Majesteits zeedienst te treden, hetzij als Scheeps-Onderofficieren, Matrozen der 1ste, 2de en 3de klasse, Ligt-matrozen en Jongens, bestaat voor het tegenwoordige gelegenheid. Zij kunnen zich daartoe aanmelden bij de Kantoren van aanneming van Zee-volk te Amsterdam, Willems-oord, Rotterdam en Vlissingen.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine

Brengt bij deze ter kennis van de Zeevarenden en verdere daarbij belang hebbende, dat volgens een aan hem door den Nederlandschen Consul-Generaal te *Londen* medegedeeld berigt van de Directeuren der Britsche Oost-Indische Compagnie, met den 15den November aanstaande zal ontstoken worden een Stilstaand Licht, geplaatst op een der Duinen dwars van *Santapillay-Rotsen* op de kust van *Orixa* in de Baai van *Bengalen*, omtrent 150 voeten boven het zeevlak, zigtbaar bij gewoon weder van een scheepsdek; op 12 à 13 Engelsche mijlen van de rotsen zijn de peilingen als volgt:

de lichttoren van *Santapillay*, N. 60° W.;

het dorp *Santapillay*, met de hoogste ver afgelegen piek een weinig open ten noorden, N. 55° W.;

het naastvolgende zandduin ten noorden, N. 40° W.

De navolgende zeilaanwijzing is daarbij gegeven voor de schepen, welke zich op de kust van *Orixa* of in de nabijheid van de voormelde rotsen bevinden, welke volgens de laatste opnemingen eene van de meest gevaarlijke ondiepten van de Indische zeeën zijn te achten, waarvoor tot nu toe geen naauwkeurig bepaald landmerk was opgegeven.

De *Santapillay-rotsen* liggen op N. breedte 17° 59′ 25″ en O. lengte van *Greenwich* 83° 47′ 37″.

Hun afstand van de kust is tusschen 5 en 6 Engelsche mijlen; zij zijn omtrent 10 voeten onder water steil aan alle zijden en hunne uitgebreidheid beslaat niet meer dan 200 yards in lengte. Met weinig wind en zee biedt deze ondiepte geene kenteekenen van brekend of verklaard water, zoodat de opnemers met gunstig weder op 100 yards van de rotsen geankerd, daarvan geen den minsten zweem ontdekten, waarop met eene boot daarover heen roeijende op het ondiepste 10½ voet en aan de oost zijde 7 en 10 vadems, en aan de westkant 10½ vadem rotsige grond werd gevonden. Daarentegen met goed weder, doch deinzig uit het Z. W., werd de branding duidelijk van top op 6 à 7 Engelsche mijlen gezien. Men heeft langs de kust geregelde diepten in verschillende rigtingen van 7 tot 9, 9½ en 10½ vadems zand en schelpen. De strekking overlangs van het rif is N. N. W. en Z. Z. O.

Binnen het rif is de doortogt zuiver voor alle soorten van vaartuigen, hebbende vijf vadems tot één Engelsche mijl van den wal en 9½ vadems tot op ½ Engelsche mijl van het rif, tusschen welke diepten eene tusschenruimte van 4 Engelsche mijlen overblijft.

De piek van *Santapillay*, die omtrent 2000 voeten hoogte heeft, is een duidelijk en kenbaar landmerk bij goed weder voor de ligging van het rif. Deze piek is zeer van de hoogte in de nabijheid onderscheiden, en ligt N. 50° W. van de Rotsen, zijnde de voet des Bergs niet meer dan 7 à 8 Engelsche mijlen landwaarts in gelegen.

Bij dik weder, als geene duidelijke Landmerken zijn te onderscheiden, is het noodzakelijk om met de meeste omzigtigheid de Kust tusschen *Ganjam* en *Vizagapatam* aan te doen. Verandering van de rigting van den stroom, bij de onmogelijkheid om bij dag of bij nacht door sterrekundige waarnemingen zijn bestek te bepalen, kan in deze omstandigheden, zoo men niet onophoudelijk het lood bezigt, het schip bij de *Santapillay-Rotsen* in groot gevaar brengen, welke in zoodanig geval bij nacht of dag van om de Oost niet op minder dan 17 vadems moet naderen.

's Gravenhage, den 4den October 1850.

De Minister voornoemd,
E. Lucas.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine

Brengt bij deze ter kennis van de zeevarenden en verdere daarbij belang hebbende, dat, blijkens eene door mededeeling van den Nederlandschen Consul-Generaal te Londen bekomene aankondiging van Trinity House aldaar, dd. 9 December 1850 eenige belangrijke veranderingen hebben plaats gehad in de hieronder vermelde Zandbanken en Vaarwaters in de nabijheid van *Yarmouth*, waarom de volgende wijzigingen in de bebakening zijn gemaakt:

North Cross-Sand.

Eene afzonderlijke zandbult of ondiepte, met 3 vadems water, heeft zich geplaatst op omtrent eene Engelsche mijl N. t. O. van de ton van North Cross-Sand. Eene ton rood en wit gestreept en gemerkt North Cross-Sand Knoll, is in 4 vadems juist tegen den Oostkant dezer droogte in de volgende merken en peilingen gelegd: het vuurschip van Newarp N. N. O. wel zoo Oostelijk Burnley Hall, ten naaste bij midden tusschen de kerk en den vuurtoren op Winterton, N. W. t. W. ½ W.

Het vuurschip van Cockle W. ½ N.

De kerk van Caistor W. t. Z.

De ton van North Cross-Sand Z. t. W.

Newcome-Sand, Noorden.

Het Noordeinde van dit zand zich Noord-Oostwaarts uitgestrekt hebbende, is en eene roode ton met het merk N. E. Newcome gelegd, in 4 vadems water, op de volgende merken en peilingen:

Het vuurschip van Standfort N. N. O. ½ O.

De lage vuurtoren op Lowestoft, in eene lijn met den Molen N. N. W. ½ W.

Het Loodshuis op Lowestoft tusschen de twee hoofden N. W. t. W.

De ton van Oost-Newcome Z. t. W. ½ W.

Newcome-Sand, Zuiden.

De Zuider-Newcome Zwarte Bakenton is omtrent drie kabellengten Zuidwaarts van hare vorige plaats verlegd, en ligt nu in 3 vadems water op de volgende merken en peilingen:

De Ooster-Newcome ton N. O. ½ O.

De hooge Molen van Lowestoft rakende aan het Westeinde van het nieuwe Hôtel N. ½ O.

De vuurtoren van Pakefield N. W.

De kerk van Kessingland W. ½ Z.

De kerk van Southwold open ten Oosten van twee merkbare huizen op de Cliff Z. W. ½ W.

De ton van North Barnard Z. W. ½ Z.

Pakefield-Gat.

Daar het Newcome-Sand Zuidwaarts opgehoogd is, terwijl het N. O. eind van Barnard-Sand bijna is weggespoeld zoodanig dat het vuur van Pakefield in het N. W. de schepen niet meer in het diepste water leidt, zoo is de Bakenton van North Barnard (als een Dambord geverwd) omtrent eene halve Engelsche mijl zuid-westwaarts verlegd in 3½ vadem, op de navolgende merken en peilingen:

De ton van South Newcome N. O. ½ N.

De zuidelijke Molen van Kirkley, juist rakende de Spits van Lowestoftkerk, N. t. O. ½ O.

De Vuurtoren van Pakefield, N. ½ W.

Southwold Land, juist open van Covehitheness N. W., wel zoo westelijk.

De Z. W. Barnard-ton Z. Z. W.

De koers in het beste vaarwater door Pakefield-gat is nu N. N. W. ½ W., en de lijn van het licht zal ten spoedigste worden veranderd, dat zij daarmede overeenkome.

Standford Kanaal.

Aangezien er niet meer eenig bruikbaar Kanaal ten westen van het Vuurschip van Standford is, welk Vuurschip thans de oostelijke grens van de Binnenbank aanwijst, zoo is de Ton der Binnenbank weggenomen, en zal die niet weder worden geplaatst.

Wintertonness.

Ten einde eene geschikte aanwijzing te verschaffen aan de schepen, welke eene schuilplaats zoeken in Hemsby-Hole, is er eene ton zwart en wit gestreept en gemerkt Wintertonness, geplaatst in 4 vadem water op het volgende merk en peilingen:

De Kerk van Winterton Z. W. ½ Z.

De Vuurtoren van Winterton Z. Z. W. ½ W.

Het Beachmen's Look-out (de Kijk-uit) te Winterton, rakende aan het Oost-eind van het Preventive Station Z. Z. W. ½ W.

De vuurtoren van Cockle Z. ten O. ½ O.

De ton van Fairway Z. Z. O. ½ O.

De bovenstaande peilingen zijn miswijzend en de diepten op laagwater springtij.

's Gravenhage, den 28sten December 1850.

De Minister voornoemd,
E. Lucas.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van de Zeevarenden en verder daarbij Belanghebbenden, dat, blijkens eene nadere van den Minister van Buitenlandsche Zaken bekomen mededeeling van Zijner Majesteits Consul-Generaal te *Napels*, de in de onder dagteekening van den 17den Julij jl. in de *Nederlandsche Staats-courant* gestelde aankondiging wegens een nieuw Kustlicht op de punt der Zeebatterij, genaamd *Della Tenaglia*, te *Baja*, in de Golf van *Napels* opgegevene Breedte en Lengte door het Topographisch Bureau te *Napels*, nader is verbeterd en moet zijn:

Noorderbreedte	40°	48′	41″
Lengte Beoosten Parijs .	11°	44′	34″
of Beoosten Greenwich .	13°	5′	15″

's Gravenhage, den 14den December 1850.

De Minister voornoemd,
E. Lucas.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** Bij Acte van den Heer Kantonregter van het Kanton Doesborgh, provincie Gelderland, op den 2den Januarij 1851 verleden en behoorlijk geregistreerd, is door den Heer *Hendrikus Gerhardus Johannes Becking*, Predikant bij de Hervormde Gemeente van Bahr en Lathum, wonende ter laatstgemelder plaatse, aan zijnen twintigjarigen Zoon *Willem Becking* Handligting verleend tot het drijven van Boekhandel, Boekdrukkerij en Boekbinderij.

Mij bekend,
De Nérée tot Babberich.

*** De Crediteuren in de onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschap van Mejufvrouw *Anna van der Wals*, in leven Huisvrouw van den Heer *Johannes Bernardus Josephus Veltman*, gewoond hebbende en overleden te Hoorn, worden Opgeroepen om op Donderdag, den 23sten Januarij 1851, des voormiddags ten elf ure, te verschijnen ten Huize van den Heer *Christiaan Kamper*, Logementhouder aan den Rooden Steen te Hoorn, ten einde de Rekening en Verantwoording van voormelde Nalatenschap bij te wonen.

*** Alle degenen welke iets te Vorderen hebben van of Verschuldigd zijn aan den onder Beneficie van Inventaris aanvaarden Boedel van wijlen den Heer *Hubertus Gerardus Verheijs*, in leven Verwer, gewoond hebbende te 's Gravenhage en aldaar op den 3den November ll. overleden, worden verzocht daarvan Aangifte of Betaling te doen ten Kantore van den Advocaat Mr. *D. Léon*, Stille Veerkade, n°. 92, te 's Gravenhage.

TE 'S GRAVENHAGE TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.